

LA MALNOMINACIÓ SAGUNTINA¹

SANTIAGO BRU I VIDAL

Introducció obligada

Fa més de cinquanta anys, en veurem atret per l'Onomàstica en general i sobretot per una de les branques que abasta o pot abastar —la Toponímia— vaig pensar que també podria dedicar part de les meues investigacions a arreplegar, a més de noms de llocs (és a dir, allò que abraça la Toponímia pròpiament dita, en els seus diversos graus, major i menor), noms de persones (prenoms, noms, malnoms, etc.) abastant, així, en general, allò que podríem dir les parts més considerables de l'Onomàstica, sobretot en allò que és referit a Sagunt i el seu entorn més pròxim.

De fet, en diversos moments, llocs i circumstàncies he anat publicant alguns treballs² que, més o menys extensos, més o menys encertats, han vingut a donar

Transcripció feta per Joan Antoni Millón.

Nota del transcriptor (NT): Abans de la seua mort l'11 de novembre de 2000, en Santiago Bru i Vidal estava acabant, per a la seua publicació en les Actes dels Col·loquis d'Onomàstica, el seu treball sobre els malnoms saguntins que vostés tenen a la mà. Encara que la relació dels malnoms l'havia acabada i passada a la seua màquina, antiga i petita, d'escriure, la introducció no va poder acabar-la definitivament. La seua dona, Àngels Ripollés, ens cridà a sa casa i ens deixà una carpeta que contenia les quartilles i els folis del seu treball. Les quartilles estan manuscrites, i algunes d'elles són notes disperses que ell, segurament, al passar-les a màquina, ordenaria. Nosaltres hem transcrit fidedignament les seues paraules, distingint una primera part més embastada —les tres primeres quartilles—, i unes altres, que apareixen dividides per una ratlla horitzontal, que corresponen a notes disperses de la introducció.

¹ (NT): Al costat del títol l'autor afegeix entre parèntesi: "Primera entrega" —aquestes paraules apareixen ratllades a l'original.

² Nota de l'autor (NA): Hom pot consultar les meues aportacions sobre la matèria en els següents treballs... (NT): En Santiago no deixà registrats els seus treballs en les quartilles manuscrites, però qui

part de [la llum]³ que hi cal per a completar estudis oferits a un poble, una comarca, un país.

Tot i que la major part dels meus estudis sobre toponomàstica han estat donats a la llum pública, els resultats dels treballs de recollida i estudi sobre antroponímia i onomàstica (noms, cognoms, llinatges, sobrenoms, malnoms, noms de casa, etc.) no han gaudit d'ídèntica sort si fem excepció d'alguna aparició esporàdica de llinatges en publicacions majors en les quals calia afegir una mena de complement al tema tractat per a una major comprensió⁴.

Atenent —i entenent— que una especial avinentesa com és la celebració a Sagunt del I Col·loqui d'Onomàstica del Camp de Morvedre, m'he decidit a publicar una llarga llista que he anat confeccionant, a poc a poc, sobre malnoms saguntins. I dic a poc a poc perquè, encara que podia haver publicat fa temps la relació que ara presente, mai no acabava de decidir-me a la seua presentació *en públic* per por a no tindre suficientment contrastats moltes de les formes o noms populars de persones, usats al nostre poble. A banda queda el fet del rebuig d'alguns dels ací designats, al costat d'altres que estimàvem com altrament interessant la seua publicació.

La meua missió, per tant en aquest I Col·loqui no és altra que presentar una primera relació de malnoms (o, si volem, perquè ningú no puga trobar cap intenció pejorativa, dir sobrenoms o renoms) als estudiosos en la matèria.

I, tal com diuen al meu poble (que és Sagunt, com tothom sap), "si Déu em dóna vida i salut", potser més endavant torne a tractar del tema, donant-li una orientació.

En 1989, un estudiós saguntí, Manuel Civera Gómez, en un encertat treball titulat "Els malnoms a Sagunt..."⁵, va incidir sobre un tema tan important des del punt de vista lexicològic com és la classificació i estudi dels malnoms (o renoms, sobrenoms, noms de —i també motius—) coneguts a la comarca del Camp de Morvedre i, concretament a Sagunt. Encara que l'amic Civera prefereix la paraula renom al seu estudi, com que a les terres comarcanes usem més la paraula *malnom*

estiga interessat per la seua tasca en el camp de la Toponomàstica pot veure l'article de Joaquim Martí Mestre "L'obra toponomàstica de Santiago Bru i Vidal", *Abalorio*, núm. 26/27, Sagunt, 1999, pp. 161-186.

³ NT: Paraula encerclada en l'original.

⁴ NA: Vid...(NT): Es refereix a l'article "La vida saguntina en el siglo XVII (Datos para un estudio social y económico)", aparegut al primer volum de la seua *Obra Completa*, Sagunt, Caja de Ahorros de Sagunto, 1987, pp. 227-296.

⁵ NA: M. CIVERA GÓMEZ: "Els sobrenoms a Sagunt. Conceptualització, ús i possibilitats d'estudi", *Braçal*, 1, Sagunt, 1989, pp. 37-49. El treball del Sr. Civera, a més d'estar escrit en l'acurada prosa que li és pròpia, i de servir en tot moment de guia per a futurs estudis sobre la matèria tractada (malnoms o sobrenoms o renoms), té un sentit didascàlic difícil de separar de l'estil propi de l'autor. Saguntí pels quatre costats, el seu treball ha estat pioner en la matèria dins del Camp de Morvedre, per la qual cosa espere que el continuarà amb la dignitat i l'esforç que li són propis.

En seguir Moreu-Rey (i citar-lo, com és obligat en tot treball digne d'un autor honrat), Civera no fa més que exposar el tractament que l'insigne lexicògraf donà als aspectes conceptuals i treballs classificatoris. La meua major satisfacció —i ell ho sap bé— seria que el bon amic i company de tasca Manuel Civera Gómez, continue amb els seus estudis sobre el fet saguntí, i ja n'ha abastat alguns i ben encertats, per cert. Des d'ací l'encoratge a seguir el camí —millor dit, camins, perquè n'ha encetat més d'un— mamprés i a treballar, més si cap, pel seu poble.

Com que el treball que ara presente no busca més que oferir una estricta relació de formes onomàstiques concretes, tot aquell que espere conèixer una conceptualització i possibilitats d'estudi sobre la matèria tractada, en clau saguntina, faria bé de llegir allò que estudià i escrigué Civera en 1989.

—usada, per cert, sense significat ofensiu o despectiu, cosa en la qual no voldríem caure en cap moment—, he preferit aquesta per a encapçalar el treball que ara presente al Col·loqui d'Onomàstica... Al temps que recorde el magnífic treball del gran lexicògraf Enric Moreu-Rey, mestre admirat, al qual seguim en els seus raonaments al respecte⁶. Val a dir que, encara que no s'han posat d'acord respecte a la definició exacta de la paraula *malnom*, si que hi ha la coneixença total del significat, i encara abast complet de la mateixa. Per tant, com que la nostra missió actual no és la d'entrar a definir (perquè per a això estan els especialistes) sinó donar a conèixer formes —de clara tendència a desaparèixer en les aglomeracions urbanes actuals— usades a Sagunt, tal com diu l'enunciat del nostre treball. Caldrà recordar que, malnom o sobrenom, en termes generals, és el nom afegit a banda del nom legal amb que és conegut, que es posa a algú pres d'algun defecte corporal, vici, etc., per tal de distingir-lo d'altres o també per remarcar alguna característica —tant principal com secundària— que pugua servir per a complementar el coneixement de la persona en qüestió.

Espere que en un estudi futur els enquestadors que vindran després faran més llarga la llista.

Potser algunes de les grafies no seran del tot correctes *que hi cal*⁷; en aquest cas, cal no oblidar que el Camp de Morvedre *cau*⁸ dins l'àrea lingüística de l'apitxat⁹. Tots els noms han estat contrastats amb altres investigadors entre els quals hi ha sobretot, el meu amic A. Tort Ausina.

La llista present [estic segur¹⁰] potser marcarà un arranc [inicial¹¹], tot tenint en compte el treball primerenc publicat per M. Civera en 1989.

Només he pretés una contribució nominal [donant a conèixer¹²] un material d'estudi per a futures conclusions històriques, lingüístiques i sociològiques, sempre tenint en compte que no són altra cosa que fruit de la fantasia del poble [i que bona quantitat de les formes exposades són originàries de fora del nostre àmbit lingüístic, atès que Sagunt és poble receptor de gents de la més diversa procedència.¹³].

Els malnoms, com han dit il·lustres lexicòlegs com Moll, Moreu i altres, no són altra cosa a la fi que mots "que designen, per al·lusió, una circumstància extralegal" en una persona; és a dir, un nom afegit que sol indicar defectes corporals, vicis, etc. [per motius familiars (per amor, per odi, per esperit de sàtira, per admiració, etc; o també per sentit de mofa.)¹⁴].

⁶ NA: Enric Moreu-Rey, *Renoms, motius, malnoms i noms de casa*, Barcelona, Editorial Millà, 1981.

⁷ NT: Paraules emmarcades en l'original.

⁸ NT: Paraula subratllada per l'autor.

⁹ NT: Ídem.

¹⁰ NT: Paraules tatxades en l'original.

¹¹ NT: Paraula tatxada.

¹² NT: Paraules encerclades en l'original.

¹³ NT: Aquesta nota apareix al marge de l'esquerra de la quartilla.

¹⁴ NT: Dificultat en la lectura d'algunes d'aquestes paraules.

Hi ha llocs i comarques on els malnoms, renoms o sobrenoms (que de totes les maneres solen denominar-se els mots afegits al nom legal d'un individu) són emprats en sentit ofensiu o despectiu; d'altres, en són tan abundants —i necessaris en molts casos— que no tenen cap connotació pejorativa, i són usats normalment per distingir unes persones (o un col·lectiu) d'altres. (per ex.: Miquel X, *el regador*; Miquel X *l'escolà*; Miquel X, *el coixo*; Miquel X, *el manxego*; Miquel X, *el de Llebre*, etc¹⁵.)

Feminització de cognoms i, encara, de malnoms que, per derivació esdevenen noves malnominacions.

La Petit o la *Petita* (derivat del cognom de son pare F. Petit i també la *Petita* (dona de diminut tamany), [la *Xambersa*]¹⁶, la [*Sagartera*]¹⁷, la *Safranera* (dona d'un safraner), les *Pertegasses*, la *Baia Pallareset*, *Palanet*, les *Joues*, l'*Amigona*, l'*Aranya*, M^a la *Roberta*, La *Llisa*, la [¹⁸], la *Pisana*.

O cognoms dels qui hom conserva el record, desapareguts ara i la referència dels quals només queda en el malnom com ara l'*Amigona*, la *Paua*, *Perera*, *Pujades*, *Pujana*, la *Blaia*, la *Perera*, la *Valera*.

O d'altres que manifesten l'origen o procedències geogràfiques, com ara, *Puçol*, el *Puçolenc*, *Almassora*, l'*Asturiana*, el *Manxego*, la *Sagartera*, el *Petresà*, el *Giletà*, *Algímia*, *Sevilla*, la *Madriles*, el *Ventorrillero*, la *Castellona*, l'*Havanero*, la *Jericana*, *Moncà*, *Pep el de Nules*, *P. El de Museros*, M^a la del *Grau*, l'*Alemà*.

La malnominació és una branca de l'Onomàstica (disciplina que tracta de la catalogació i estudi dels noms en general) que [tracta]¹⁹ dels mots i atribucions que hom sol donar a una persona —o conjunt d'elles—, relatiu a algun defecte personal, inclinació, vici, procedència, etc.

Quan en la relació s'hi inclou algun plural, es tracta, per regla general, d'un *nom de casa*, és a dir...

Quan hi haja dos o més mots que semblen [diferents formes]²⁰, masculina o femenina [p.e.: el *Sarier*, la *Sariera*]²¹, d'una mateixa paraula, no són pas tal, sinó diferents sobrenoms en temps i espai. Alguns són tan vells (sobretot els *noms de casa*) que es remunten a segles d'existència, segons hem pogut constatar documentalment.

¹⁵ NT: Tots els malnoms apareixen subratllats en l'original.

¹⁶ NT: Aquest malnom apareix emmarcat.

¹⁷ NT: Paraula emmarcada i tatxada.

¹⁸ NT: Paraula no comprensible.

¹⁹ NT: Paraula encerclada amb llapis.

²⁰ NT: Paraules encerclades.

²¹ NT: Ídem.

Hem procurat en tot moment no fer cap atribució prenominal o cognominal i, menys encara, relació amb qualsevol parentiu real o suposat.

Una lletra seguida d'un punt indica (p. e. P.) la inicial d'un nom propi d'algun dels membres d'una mateixa família onomàstica dins la malnominació.

Noms que solen repetir-se a través dels segles [(és a dir noms antics)]²², com Melic, el Cabut, el Ratat, Gos negre, el Ganguillot, Llongo, Pèsol, Pollastre, Sardina.

O noms d'ofici: el Sastre, la Puntillera, el Forner, el Pintor, Piquer(o), Pallero, el Poner(o), la Sabatera, les Sabateres, el Llander(o).

A d'altres, per comparació o per burleta, se'ls hi dóna el nom d'algun personatge de rang superior, o més ric, més sabut, etc. Com ara *Pepe Noguera* (nom que li fou donat a un que pretenia aparentar tindre els diners i [²³] d'aquesta opulenta família valenciana que gaudia de grans propietats al terme de Sagunt).

Defectes: el Sec, el Ganguillot, Manasses, Ull-de-pèsol, Vint-i-un-dit, el Panxut.

Pejoratius: el Cagat, el Merdoset, Tarallina.

Molts dels sobrenoms o malnoms vénen des de molt antic. [²⁴] Pareguts i àdhuc idèntics en tenim en totes les èpoques. (Recordem p.e. el cas del famós orador romà Marcus Tullius *Ciceró*, al qual els seus contemporanis donaren tal nom —que ha esdevingut gloriós pel temps— a causa d'una berruga que tenia al nas; o el del nostre *Jaume el Conqueridor*; *Frederic Barba-roja*; *Juan Martín el Empecinado*; *Vicent Domènech*, el *Palleter*, etc.).

En abocar-nos a la llista esqüeta i plana, destinada a oferir exclusivament formes nominals, sense altra consideració, obviem qualsevol comentari a l'entorn de totes i cadascuna de les grafies.

La realitat sociolingüística del Camp de Morvedre, afectada secularment per una immigració de parla castellana (majorment aragonesa, propiciada per l'accés natural del riu de Sogorb o de Sagunt, en buscar la mar).

Els malnoms formen²⁵ una part important del nostre patrimoni cultural.

Deixem de banda, per tant, en general, i intencionadament, aspectes fonològics i fonètics, morfològics (feminització i masculinització, plurals, etc.), estructures, consideracions lexicogràfiques, lèxiques, semàntiques, derivacions, etc.

²² NT: Paraules encerclades.

²³ NT: Espai en blanc.

²⁴ NT: Paraula no comprensible.

²⁵ NT: Paraula encerclada en l'original.

RELACIÓ DE MALNOMS O SOBRENOMS

A

L' *Aba(d)eger*, L' *Aba(d)egera*, L' *Aba(d)ejo*, L' *Agarrà(da)*, L' *Agüelet*, L' *Agunera*, L' *Aiguader*, L' *Aiguador*, L' *Aladrer*, *Albarda*, *Les Albertes*, L' *Alcalde-Guatla*, L' *Alcalde-de-l'horta*, L' *Alcaldessa del Grau*, *Alegria*, L' *Alemà*, *Alfalfita*, *Les d'Alfondeguilla*, L' *Agüelo*, *Algímia*, L' *Allera*, *Els Alleros*, J. el de l' *Almàssera*, *Almassora*, *Almendrita*, l' *Almidoner*, *Almuerso*, l' *Alpuenta*, *Les de l'Alqueria*, L' *Americaneta*, L' *Amigona*, L' *Amo de l'horta*, *El dels Armelerets (o Ametlerets)*, L' *aranya-jardiner*, L' *Americano*, L' *amo del pato*, T. d' *Antons*, *Anacleto*, L' *Andalusa*, L' *Angelita*, L' *Aquinero*, *Arabit*, el d' *Araix*, L' *Argamassa*, L' *Argentino*, L' *Arinya*, *Armela*, *Arnaueta*, P. el de l' *Arqueta*, *Les Arrieres*, L' *Arropera*, *Els Arroperos*, L' *Artista*, *Assots*, L' *Astàsia*, L' *Asturiana*, *Astrólido*, *Aufega* (sic) *agüeles*, *Auloreta* (sic), L' *Ausina*, L' *Avellano*, *Azaña*.

B

El *Babós*, *Les Baboses*, *El Baio*, *Bajoca*, *Les Baldomeres*, *La Balona*, *Bandera*, *Banderita*, *El tio Barba*, V. el *Barber*, *La Barbera*, *Barcella*, *Baró Ull-de-Pésol*, *Barranca*, *Barranxa*, *La Barrera*, *Barta*, *Bartola*, *Basquiny*, *El Bassero*, T. el de les *Basses*, *El Bastero*, *El Basto*, P. *Bea*, *La Beata*, *Les Beatetes*, *El Beato*, *El Belleso*, *Bello*, *Bengala*, *La Bernardeta*, *Berulo*, *El Bessó*, *Betti Boop*, *Bichito*, *El Bien-hecho*, *Bigot*, *Bigote*, *La Bizca*, *El Bizco Pardales*, *La Blaia*, *Les Blaies*, *El Blanco*, *El Blanquet*, *La Blanquilla*, *El Blau*, *El Blavet*, *Blavet el Seco*, *El Bledó*, E. el *Bovo*, *Bocadillo*, *Bocaloi*, *Bocasses*, *Bocatova*, *Les Boixes*, *Boluxes*, *La Bola*, *Bolita de Nieve*, *El Bolo*, *Bolquerets*, *Bomba*, *Les Bomberes*, *El Bombero*, *Bombona*, *Boncor*, *Bonhora*, *Bonyigo*, *Boquera*, *Borbotó*, *Les Borbotones*, *Borinot*, *La Borla*, *La Borrega*, T. el *Borrego*, *Borregueta*, *Borriana*, *El Borriano*, M. la *Borriola*, *Borriquilla*, *Boscanegre*, *Bota*, *Botafalles*, *Botaséquies*, *El Botella*, *El Boter*, *La Botera*, *Botesnegre*, *Botifarra*, *La Botifarrera*, *El Botifarrero*, Q. *Botigueta*, *El Botijo*, *El Botillós*, *Botito*, *Botonsnegre*, T. el del *Bou*, *La Bruna*, *El tio Bruseta*, *Bubú*, *El Buc*, *La Buca*, *Budell*, *El Budellero*, *Buenchico*, *Buenhombre*, P. el *Bueno*, P. la *Bufa*, J. *Bufa*, *Bufanda*, *Bufanúvols*, *Bureo*, *El Burgalés*, *La Burota*, *El Burrero*, *Burrihambre*, *El Burro*, *El burro de Puçol*, *Buscanegres*, *El Butoni*.

C

Cabeçon, *Les del Cabo*, *El Cabo*, *El Cabo làtigo*, *El Cabo Rana*, *el Cabo Trampa*, *Cabony*, *Cabot*, *El Cabota*, *Cabotamendi*, *Cabotetes*, P. *Cabra*, *Les Cabreres*, J. el *Cabrero*, T. el *Cabut*, *Cacau*, *Les Cacaues*, A. la *Cacauera*, *El cacauero*, *El Cacauet*, *Cacatua*, *El cacero*, *La Cadalassa*, P. la de les *Caderes*, *El Ca(d)irer*, M. el *Cagal*, *La cagala*, *Caga-hòsties*, *Cagallàstimes*, *Cagallontieso*, *Cagamànecs*, *Caga-ripio*, *Cagarnera*, *El Cagat*, P. la dels *Cagons*, *Caguetes*, *Caifàs*, *Caixa*, *Les de la Caixa (o Caixeres)*, *Calafate*, *La Calandria*, *Calaverin*, *Calça*, *Calces*, M. la *Calcetera*, T. el *Calcetero*, *Calcetí*, *Calcetini*, *El Calciner*, *La Calcinera*, *Calderaro*, T. el *Calderer*, *Calderera*, *Els Calderers*, *Calderilla*, *Calela*, *El Calentet*, *Calicos*, *Càlig*, *Caliu*,

E. el Calbo, Calxeta, La Camals, Camales, Cámaralenta, S. el de les Camareres, Cames, La Caminera, *Camisón*, Campana, El Campaner, Les Campaneres, Campaneta, El *Campeón*, *Canales*, El Canaleta, La Canals, El Canari, Candat, Canelles, Canetari, La Canetèria, Les de Canino, El Canonge, T. el Cansala(d)er, T. la de la Cantina, El Cantinero, La Cantinera, La Cantona, F. el de *la Cantera*, Canut, Canya, Canyeta, La *Canyon*, Canyot, Capa, Capaburres, Capaburros, Caparra, La Caparra, Caparrós, Capçana, Capdeferro, Capdevolta, El Capellà Gua(t)leta, Les Capellanes, Capelliu, Les Capellotes, Capurulla, Cara d'home, Crabasses, Carabina, El Carabinero, Caracol, Caracolillo, Caragol, Caragola, Caragolero, Caratallà(d)a, Cara-de-vinagre, Caragol, Caragola, Els Caragolero, Caragoleta, Caratallà(da), El Carboner, Les carboneres, Cabonato, El Carceler, Les Carceleres, *Carielo*, Cariny, El *Carinyoso*, P. *Cario*, R. el de Carlota, Carloto, La Carn-i-peix, La Carolina, Carot, El Carrelo, El Carrero, Carrís, Quico el Carro, *Cartagena*, El *Cartero*, Cartonassos, El Carxatero, Carxau, Les Carxaues, Casaca, Quico Cascario, El Casero, Casetes, Casinos, Les de la Casota, El Casquero, Casques, Cassoles, M. el del Castell, La Castellona, La Castellonera, El Casto, *Castro*, El *Casuquero*, El de Catadau, El Català, La Catalana, El *Catalano*, *Catalino*, La Catarra, La Catola, Catorze, El *Catx*, La Catxeta, *Catxete*, El Catxol, La Catxola, Catxum, *Catxumbo*, Cava, Ceba, M.ª R. la Cega, C. el Cego, *Celidón*, Celleta, P. el del Cementeri, Cendra, Cèntim, La Cèntima, Cento-Mama, el *Centurion*, P. el Cerdo, El Cerer, El Ceuta, Cigaleta, *Cigarrillo*, El *Cinco*, Ciralot, El Cisteller, La Cistellera, Cistelleta, *Txarlot*, La Civilera, *Claudio*, La *Clavela*, El *Clavelet*, Els *Clavelos*, Claverol, Clavilla, Clementina, La Clementina, Clenxa, El Clero, Cloix-Cloix, El Cobra, Coca, P. *Coca-cola*, La mestra Cocas, Cocos, Codonyat, La Codonyera, El Coixo, R. el Coixo, El Coixo Vives, C. la del Cola(d)or, Colàs, La Colasa, El Colaso, El *Colàstico*, Colau, La Colaua, Colera, El Colero, X. el de les *Colles*, Coleta, Coletes, *Colilla*, La Colla, Collet, El *Colmeno*, Coll-de-pato, Colltort, Collences, *Colmos*, La Coloma, La Colomera, El Colomet, La Colomet, Colomo, C. la *Colxera*, El *Colxero*, Colzes, La Comare, El Comaron, T. el de la Comora(d)ora, La Comunera, Cona, La Cona, X. Concòrdia, *Conde*, Les Condeses, El *Condeso*, La Coneja, Conill, La Conilla, Conole, La Consumera, El Contento, Conxes, Les de Conxes, *Coplas*, Coqui, La Cora, *Coraçon*, *Corbalan*, La Corbalana, Corbella, Corca, B. el de *Corcas*, Córcoles, Corda, La Corda, El *Cordobés*, La Cordonera, El Cordonero, Coret, El Corisso, El Corneta, Coro, Corona, El Coronel, La Corrala, El Corredor, El Corretger, Les Corretgeres, El Correuero, El Corriero, La Corsetera, Cortina, La Corba, Cosquerelles, El Cossiero, Cosini, *Cosita*, P. la dels Costaots, La Cota, Cotando, El Cotarro, Cotilla, El Coto, Cotolí, La Cotonera, La Cotorra, La Couaia, P. el de la Cova, El Creïllero, Cremagasolineres, La Crispina, La Crista, El Cristo, La Cubertorera, El Cubano, El Cubo, El *tio* Cuca, Cucala, El *Cuco*, La Cucurra, El Cufa, *Cuerno*, Cuet, C. el Cueter, Cuiro, *Culo-pelao*, *Culón*, El Cuquello, Les Ciques, La Curandanta, El Curilla, El *Curret*, El Curt-de-Castelló, E. la *Curri*, *Curro*, El *Cutx*.

D

Daella, P. el de la Dalla, Darabit, El Dàtil, La Datilera, El Datilero, *De-Valencia-vengo*, *Debrai*, Dentetes, El Desmaiat, *Diana*, (Maria la dels) Diaris, *Diegò Banderas*, El Dimoni, Pepe *Dólar*, *Dolores* del-río, Donya Ponda, El Dormidor, Les Dotores, El *Droguero*, Les del *Duque*.